

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.919 van 5 november 1996

A. 70.465/VI-13.380

In zake : **BOURCY** Jacques,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Pierre MOËRYNCK en
Martin VERSCHURE, advocaten,
rue Blondeau 14
5000 Namen,

tegen :

de stad Namen,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Roland KERKHOF, advocaat,
rue de l'Arsenal 15
5000 Namen.

**DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Jacques BOURCY op 26 augustus 1996 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit dd. 19 juni 1996 waarbij de gemeenteraad van Namen hem ambtshalve en met onmiddellijke uitwerking van zijn ambt ontheft;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1996 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MOËRYNCK, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. HIERNAUX, loco Mr. KERKHOF, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Verzoeker, geboren op 1 december 1967, is op 1 oktober 1992 als aspirant-politieagent te Namen in dienst getreden. Hij is op 18 mei 1995 in die functie benoemd, na een tweede proeftijdverlenging.

2. Op 29 oktober 1995 om 1.30 uur, terwijl hij niet van dienst was, is hij betrokken bij een verkeersongeval met gewonden. De rijkswacht van Namen stelt vast dat hij dronken achter het stuur was (alcoholconcentratie van 1,26/mg per liter uitgeademde alveolaire lucht, wat neerkomt op een alcoholgehalte van 2,86 g per liter bloed). Het parket wordt ingelicht en zijn rijbewijs wordt ingetrokken.

3. Op 29 oktober 1995 richt dienstdoend politieofficier GUISE aan hoofdcommissaris WARNY, korpschef van Jacques BOURCY, een verslag over het verkeersongeval en de omstandigheden waarin het zich heeft voorgedaan.

4. Op 14 december 1995 hoort Philippe WARNY verzoeker in het kader van de tuchtprocedure.

5. Op 9 februari 1996 bezorgt Bernard APPART, substituut-procureur des Konings, aan hoofdcommissaris WARNY "een staat opgemaakt door de rijkswacht van Namen, waaruit blijkt dat Jacques BOURCY, lid van uw politiekorps, zich dronken achter het stuur bevond, zodat u daaraan het nodige tuchtrechtelijke gevolg kunt geven".

6. Op 12 februari 1996 brengt hoofdcommissaris WARNY onder verwijzing naar de dossiers 203332/95 en 203333/95, opgesteld door de rijkswacht, bij de burgemeester verslag uit over het ongeval van 29 oktober 1995. Hij doet relaas over de feiten en voegt eraan toe dat ze bevestigen dat betrokkene, buiten de diensturen, een overdreven neiging tot het drinken van alcoholische dranken heeft, wat reeds tijdens zijn proefperiode was gebleken. Hij besluit dat de waardigheid van de functie in het gedrang komt en stelt

voor Jacques BOURCY ambtshalve van zijn ambt te ontheffen.

7. Op 27 februari 1996 brengt de burgemeester de feiten ter kennis van verzoeker en roept hem op om op 15 maart 1996 te verschijnen teneinde in zijn uiteenzetting en middelen van verdediging te worden gehoord.

8. Op 14 maart 1996 zoeken Jacques BOURCY en zijn advocaten een gerechtsdeurwaarder aan om vast te stellen "dat de fotokopieën van het tuchtdossier (bijgevoegd als bijlage) met bedoeld dossier overeenstemmen, dat een bij het dossier gevoegde brief dd. 9 februari 1996 van de substituut-procureur des Konings, de heer Bernard APPART, gevouwen is of vouwsporen vertoont, dat op een gedeelte van het dossier duidelijk meldingen van een faxbericht zichtbaar zijn, dat de textuur van de stukken van bedoeld dossier niet altijd gelijk is".

Dezelfde dag verzoeken de raadslieden van Jacques BOURCY mevrouw JACQUEMART, onderbureaucheef van de personeelsdienst van de stad Namen, de gerechtsdeurwaarder een kopie van het volledige dossier te overhandigen. Die gerechtsdeurwaarder stelt dan vast:

- "- dat mevrouw JACQUEMART uit een plastic mapje een dik dossier haalt en zich naar het fotokopieer- en sorteertoestel begeeft;
- dat de voormelde onderbureaucheef alle stukken van het betrokken dossier fotokopieert, welke fotokopieën bij dit proces-verbaal van vaststelling worden gevoegd;
- dat het aan de burgemeester bezorgde exemplaar nagenoeg hetzelfde is als het op de personeelsdienst verstrekte exemplaar, op de volgende uitzonderingen na :
 - * de vermeldingen van een faxbericht zijn duidelijker op het exemplaar van de burgemeester

(zie bijgaande oorspronkelijke pro justitia van 29-10-1995);

- * de brief van 9 februari 1996, en alleen die brief, vertoont drie duidelijke vouwsporen in het exemplaar van de burgemeester;
- * alleen in het exemplaar van de burgemeester is de textuur van het papier van de volgende pro justitia anders dan bij alle andere stukken van het dossier".

9. Tijdens de hoorzitting van 15 maart 1996 vragen de raadslieden van Jacques BOURCY dat het verslag GUISE, de hoorzitting van hun cliënt dd. 14 december 1995, de processen-verbaal nrs. 3332 en 3333 van de rijkswacht en het voor de burgemeester bestemde verslag dd. 12 december (lees: 12 februari) 1995 van hoofdcommissaris WARNY uit de debatten worden geweerd, daar de rijkswacht het tuchtdossier rechtstreeks aan de hoofdcommissaris heeft bezorgd, zonder toestemming van de procureur-generaal.

10. Op 2 mei 1996, nadat het tuchtdossier uit de processen-verbaal nrs. 3332 en 3333 was gelicht, stelt hoofdcommissaris WARNY een nieuw verslag op dat het verslag van 12 februari 1996 vernietigt en vervangt. Hij legt verzoeker "handelingen die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengen" en "tekortkomingen aan de getrouwheidsplicht" ten laste, inzonderheid het achterhouden van informatie tijdens zijn hoorzittingen en het feit dat hij zijn hiërarchische meerderen niet op de hoogte heeft gebracht van zijn situatie, terwijl zijn rijbewijs was ingetrokken. Hij stelt voor Jacques BOURCY ambtshalve te ontslaan.

Bij dit nieuwe verslag zijn volgende stukken gevoegd :

- het verslag GUISE van 29 oktober 1995;

- de hoorzitting van Jacques BOURCY van 14 december 1995;
- het ongunstige advies dd. 4 oktober 1994 van hoofd-commissaris WARNY inzake vaste benoeming;
- het weliswaar gereserveerde, maar gunstige advies inzake vaste benoeming dat diezelfde commissaris WARNY op 18 mei 1996, na de tweede verlenging van verzoekers proefperiode, heeft verstrekt.

11. Op 20 mei 1996 roept de burgemeester verzoeker op voor een hoorzitting door de gemeenteraad op 19 juni 1996.

12. Op 19 juni 1996 houdt de gemeenteraad effectief hoorzitting. Tijdens dezelfde zitting beslist de gemeenteraad Jacques BOURCY vanaf diezelfde dag ambtshalve te ontslaan. Op 25 juni 1996 worden die beslissing en het proces-verbaal van de hoorzitting ter kennis gebracht van verzoeker.

13. Op 13 augustus 1996 deelt de bestendige deputatie het schepencollege mede dat ze geen schorsings- noch vernietigingsmaatregel heeft genomen ten aanzien van het besluit van 19 juni 1996 en dat de gouverneur beslist heeft geen aanspraak te maken op zijn recht om beroep in te stellen bij de Waalse regering.

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een middel, het eerste van de vordering, ontleent aan de schending van artikel 303 van de nieuwe gemeentewet en aan de schending van de rechten van verdediging; dat hij betoogt dat het proces-verbaal van zijn verhoor door de gemeenteraad van 19 juni 1996 hem terzelfder tijd ter kennis is gebracht als de bestreden beslissing, terwijl het voorlezen en ondertekenen van dat proces-verbaal, wat tot de rechten van verdediging behoort, vormvereisten zijn die moeten worden vervuld voordat over de tuchtmaatregel wordt beslist;

Overwegende dat artikel 303 van de nieuwe gemeentewet het volgende bepaalt :

" Van de hoorzitting wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat getrouw de verklaringen van de gehoorde weergeeft.

Indien het proces-verbaal op het einde van de hoorzitting wordt opgemaakt, wordt er onmiddellijk voorlezing van gedaan en wordt de betrokkene verzocht het te ondertekenen.

Indien het proces-verbaal na de hoorzitting wordt opgemaakt, wordt het binnen acht dagen na de hoorzitting aan de betrokkene medegedeeld met verzoek het te ondertekenen.";

Overwegende dat het administratief dossier, aangaande de hoorzitting dd. 19 juni 1996 waarbij verzoeker door de gemeenteraad is gehoord, alleen het proces-verbaal bevat dat op 25 juni 1996 met de bestreden beslissing was medegedeeld;

Overwegende dat het voorlezen en ondertekenen van het proces-verbaal van de hoorzitting bewijskracht verleent aan een verslag op tegenspraak omtrent de feiten die het tuchtrechtelijk vervolgde -

personeelslid ten laste worden gelegd, omtrent zijn middelen van verdediging en de inachtneming van zijn rechten van verdediging tijdens die hoorzitting; dat zulk een stuk, met alle nuances die daarin kunnen worden weergegeven, een essentiële basis vormt voor de beoordeling die iedere instantie later over de ten laste gelegde feiten moet uitbrengen; dat, als zulk een stuk ontbreekt, de instantie die de hoorzitting heeft gehouden slechts een benaderende, maar hoe dan ook twijfelachtige beoordeling kan uitbrengen, terwijl de beroepsinstanties onvoldoende informatie krijgen om zich een eigen oordeel te vormen, behalve indien zij zelf betrokkene opnieuw horen;

Overwegende dat die vormvereisten aldus de rechten van verdediging betreffen en vervuld moeten zijn voordat de beslissing over de op te leggen tuchtmaatregel wordt genomen, behalve indien de belanghebbende zonder geldige reden weigert daartoe over te gaan; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, omtrent het moeilijk te herstellen nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem zou berokkenen, in hoofdzaak aanvoert dat hij geen wedde heeft, dat hij noodgedwongen de steun van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn moet vragen dat hem het bestaansminimum voor alleenstaanden heeft toegekend, namelijk 20.505 frank per maand, dat hij met dat bedrag een maandhuur van 13.500 frank, lasten niet inbegrepen, moet betalen, dat hij dus slechts 7.005 frank per maand overhoudt om zijn eten en huurlasten te betalen, dat hij, gelet op zijn lage beroepsopleiding, moeilijk opnieuw werk zal vinden, en dat zijn toestand vernederend is aangezien het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hem als

politieagent kende en zijn collega's van zijn situatie op de hoogte zijn;

Overwegende dat uit die uiteenzetting en uit de bij de vordering tot schorsing gevoegde stukken blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zo zware financiële gevolgen meebrengt dat voor verzoeker sociale uitsluiting dreigt; dat zulk een nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat aldus is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen bevelen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt bepaalt :

" (...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat zij behoren te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De tenuitvoerlegging van het besluit van 19 juni 1996 waarbij de gemeenteraad van Namen verzoeker ambtshalve en met onmiddellijke uitwerking van zijn ambt ontheft, wordt geschorst.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memorie van antwoord en van de memorie van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de IIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op vijf november 1900 zesennegentig door :

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de Hr.	MESSINNE,	staatsraad,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M.-L. WILLOT-THOMAS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.